

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการศึกษา

แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน

1. การเก็บตัวอย่างน้ำและดินตะกอน การเก็บรักษาตัวอย่างจากพื้นที่ชายฝังทะเล
ภาคตะวันออก และการศึกษาคุณภาพน้ำทั่วไป

2. การศึกษาและตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงค่า Most Probable Number (MPN)
ของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด และแบคทีเรียกลุ่มฟิโคลิโคลิฟอร์มในตัวอย่างน้ำ

3. การศึกษาปริมาณแบคทีเรียทั้งหมดที่สามารถเจริญบนอาหาร TCBS Agar จาก
ตัวอย่างน้ำและตะกอนดิน

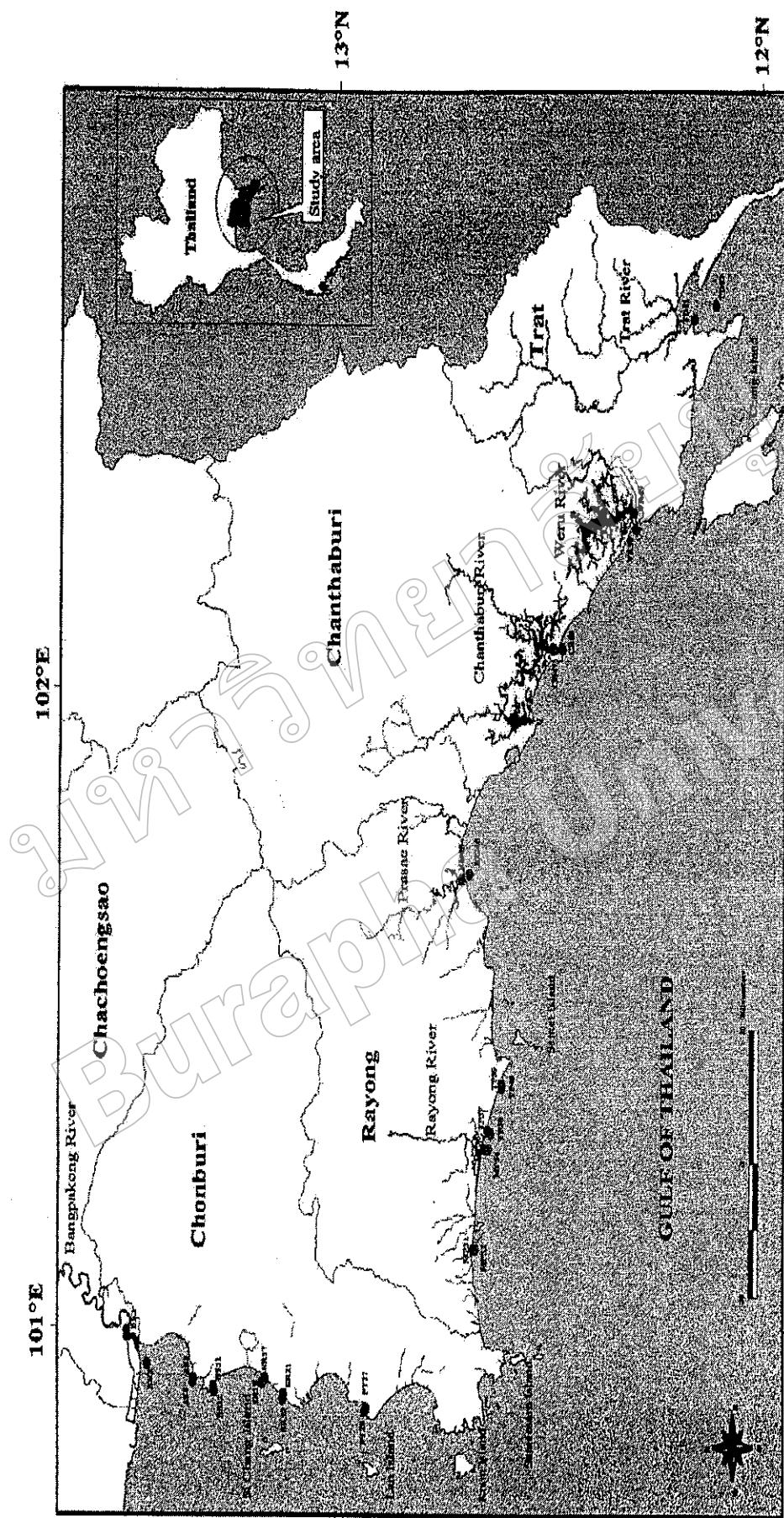
4. ศึกษาหาปริมาณแบคทีเรียทั้งหมดจากวิธีนับจำนวนเซลล์โดยตรง (Direct Count)
เปรียบเทียบกับปริมาณเซลล์ที่มีชีวิตจากวิธีนับเซลล์บนอาหารเดี้ยงเชือ (Total Plate Count)

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติเพื่อการวิจัย

การเก็บตัวอย่างน้ำและดินตะกอน การเก็บรักษาตัวอย่างจากพื้นที่ชายฝังทะเล ภาคตะวันออกและการศึกษาคุณภาพน้ำพื้นฐาน

1. สถานีเก็บตัวอย่างกำหนดให้ครอบคลุมพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเริ่มจาก
บริเวณปากแม่น้ำบางปะกงจังหวัดฉะเชิงเทราตัดออกสู่บริเวณชายฝั่งทะเลถึงปากแม่น้ำตราด
จังหวัดตราด จำนวน 28 สถานี ดังรูปที่ 5 และตารางที่ 2 ในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลและบริเวณ
ปากแม่น้ำสายต่าง ๆ ที่ให้ลงสู่พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกซึ่งครอบคลุมพื้นที่การใช้
ประโยชน์ที่แตกต่างกันได้แก่ เขตส่วนรักษาธรรมชาติ เขตเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งทะเล เขต
นันทนาการเพื่อการว่ายน้ำ เขตเมืองและการใช้ประโยชน์อื่น ๆ และเขตอุตสาหกรรม โดยกำหนด
สถานีเป็น 2 ประเภท

1.1 สถานีใกล้ฝั่ง (ห่างจากฝั่ง 100 เมตร หรือจากปากแม่น้ำเข้าไป 3 กิโลเมตร)
เพื่อศึกษาแหล่งกำเนิดสารมลพิษบริเวณชายฝั่งทะเลและบริเวณปากแม่น้ำ เพื่อศึกษาปริมาณของ
เสบียงรายสู่ทะเล การเก็บตัวอย่างน้ำบริเวณชายฝั่งทะเลจะเก็บ 2 ระดับคือ ระดับผิวน้ำ ระดับ
กลางน้ำและบริเวณปากแม่น้ำจะเก็บ 2 ระดับคือที่ระดับผิวน้ำและที่ระดับกลางน้ำหรือระดับเหนือ
พื้นดิน

ภาพที่ 5 การติดตามการเคลื่อนย้ายของครอบครุยหมื่นที่หายไปและเดินทางกลับสู่วันอุบก
เริ่มจากบริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดนนทบุรี ประเทศไทย ต่อจากดูปะรักและผ่านกาฬสินธุ์
ถึงปากแม่น้ำตาด จังหวัดตราด จำนวน 28 ตอน

ตารางที่ 2 แสดงสถานีการเก็บตัวอย่างบริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก

สถานีที่	สถานี	ระดับความลึกของน้ำในการเก็บตัวอย่าง		
		ผิวน้ำ	กลางน้ำ	เห็นอีฟิน din
1	ปากแม่น้ำบางปะจัง (หน้าวัดบน) จังหวัดฉะเชิงเทรา	*		*
2	ปากแม่น้ำบางปะกง (ทุ่น 7) จังหวัดฉะเชิงเทรา	*		*
3	ท่าเรืออ่างศิลา (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*	*	
4	ท่าเรืออ่างศิลา (ห่างฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*		*
5	บางแสนตอนกลาง (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*	*	
6	บางแสนตอนกลาง (ห่างฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*		*
7	เกาะลอย (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*	*	
8	เกาะลอย(ห่างฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*		*
9	อ่าวอุดม (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*	*	
10	อ่าวอุดม (ห่างฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*		*
11	อ่าวพัทยา (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*	*	
12	อ่าวพัทยา (ห่างฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*		*
13	บ้านหนองเพมน (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*	*	
14	บ้านหนองเพมน (ห่างฟิ้ง) จังหวัดชลบุรี	*		*
15	ปากแม่น้ำระยอง (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดระยอง	*		*
16	ปากแม่น้ำระยอง (ห่างฟิ้ง) จังหวัดระยอง	*		*
17	โรงพยาบาลจุฬารัตน์ (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดระยอง	*	*	
18	โรงพยาบาลจุฬารัตน์ (ห่างฟิ้ง) จังหวัดระยอง	*		*
19	หาดแม่รำพึง, หินขาว (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดระยอง	*	*	
20	หาดแม่รำพึง, หินขาว (ห่างฟิ้ง) จังหวัดระยอง	*		*
21	ปากแม่น้ำป่าระแพร (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดระยอง	*		*
22	ปากแม่น้ำป่าระแพร (ห่างฟิ้ง) จังหวัดระยอง	*		*
23	ปากแม่น้ำแหลมสิงห์ (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดระยอง	*		*
24	ปากแม่น้ำแหลมสิงห์ (ห่างฟิ้ง) จังหวัดระยอง	*		*
25	ปากแม่น้ำเวชุ (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดตราด	*		*
26	ปากแม่น้ำเวชุ (ห่างฟิ้ง) จังหวัดตราด	*		*
27	ปากแม่น้ำตราด (ไกส์ฟิ้ง) จังหวัดตราด	*		*
28	ปากแม่น้ำตราด (ห่างฟิ้ง) จังหวัดตราด	*		*

1.2 สถานีห่างฝั่ง (ห่างจากชายฝั่งทะเลประมาณ 1 กิโลเมตร หรือจากปากแม่น้ำเข้าไป 1 กิโลเมตร) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของบริเวณชายฝั่งทะเล และศึกษาการแพร่กระจายของสารมลพิษที่ถูกระบายน้ำทะเล โดยทุกสถานีทำการเก็บตัวอย่าง 2 ระดับ คือ ที่ระดับผิวน้ำ และระดับเห็นอ่อนนุ่ม

2. ระยะเวลาสำรวจคุณภาพน้ำการเก็บตัวอย่างน้ำบริเวณชายฝั่งทะเลต่อวันออกคำแนะนำ 4 ครั้ง เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2543 ถึง เดือนกรกฎาคม 2544

3. วิธีการเก็บตัวอย่าง และคืนตะกอน และการรักษาตัวอย่างวัสดุอุปกรณ์

3.1 อุปกรณ์

3.1.1 เครื่องดูดสารปริมาณน้อย (Auto-Microipette ของ Gilson)

ขนาด 1.0, 5.0 มิลลิเมตร

3.1.2 อุปกรณ์เก็บตัวอย่างน้ำ (Nansen)

3.1.3 เครื่องมือเก็บตัวอย่างดินตะกอน (Grab Sampling)

3.1.4 เครื่องวัดระดับความลึก (Echo Sounder ของ Hondex)

3.1.5 แผ่นวัดความโปร่งใส (Secchi Disc)

3.1.6 เครื่องวัดคุณภาพน้ำหลายพารามิเตอร์ (Multi Parameters ของ YSI รุ่น 650)

3.1.7 ขวดเก็บตัวอย่างน้ำ (ที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว)

3.1.8 หลอดทดลองขนาด 16 x 150 มิลลิเมตร

3.1.9 จานอาหารเลี้ยงเชื้อ (Petri Dish)

3.1.10 ข้อมูลภาระ

3.1.11 กระติกน้ำแข็ง

3.2 สารเคมี

3.2.1 แอลกอฮอล์ 70 เปอร์เซ็นต์

3.2.2 ฟอร์มาดีไฮด์ (ที่ผ่านการกรองคิวบิกซ์เยื่อกรองขนาด 0.2 ไมโครเมตร)

3.2.3 นาลิดิซิค แอซิค

3.2.4 ยีสต์สกัด

วิธีทำการทดสอบ

1. เก็บตัวอย่างน้ำโดยใช้ระบบอกเก็บตัวอย่างน้ำจากบริเวณสถานีเก็บตัวอย่างที่ระดับความลึกจากระดับพิวน้ำ 0.5 เมตร ระดับความลึกกลางน้ำและที่ระดับความลึกเหนือพื้นดิน (ดังตาราง 2) ในขวดเก็บตัวอย่างที่ปราศจากเชื้อ ปิดฝาให้แน่นบันทึกตำแหน่งจุดเก็บ

2. ทำการปั๊ปตัวอย่างน้ำแต่ละตัวอย่างปริมาตร 10 มิลลิลิตรลงในหลอดทดลองที่ฟอร์มาลิน 0.6 มิลลิลิตร 1 หลอดและหลอดทดลองที่มียีสต์สกัดกับนาลิซิกแอลชิกอิก 1 หลอดเขย่าหลอดทดลองให้สารละลายในตัวอย่างน้ำ ทำการจดบันทึกเวลาในการเก็บตัวอย่าง เก็บตัวอย่างที่ได้ในที่ร่ม ทำการเติมฟอร์มาลิน 0.6 มิลลิลิตร ในหลอดทดลองที่มียีสต์สกัดและนาลิซิกแอลชิกหลังจากเวลาผ่านไป 5 ชั่วโมง หลังจากนั้นเก็บหลอดน้ำตัวอย่างที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เพื่อใช้ในการศึกษาหาปริมาณแบคทีเรียทั้งหมด จากวิธีนับจำนวนเซลล์โดยตรงจากกล้องจุลทรรศน์ Epifluorescence (Direct Pi-fluorescence Method) ตัวอย่างที่ได้ไม่ควรเก็บนานเกิน 3 สัปดาห์ (APHA., AWWA., & WEF., 1922)

3. นำขวดตัวอย่างน้ำเก็บไว้ในกระติกน้ำแข็งอุณหภูมิประมาณ 10 องศาเซลเซียส เก็บไว้ในร่มในการขนถ่ายตัวอย่างมาห้องปฏิบัติการไม่ควรเกิน 6 ชั่วโมง

4. ทำการเก็บตัวอย่างดินตะกอนจากเครื่องเก็บตัวอย่างดินตะกอน ทำการเก็บตัวอย่างดินตะกอนที่ได้ในงานเดี่ยงเชื้อหุ่มปีกขอบงานด้วยพาราฟิล์ม และเก็บไว้ในร่มที่อุณหภูมิไม่เกิน 20 องศาเซลเซียส

5. ทำการวัดค่าคุณภาพน้ำทั่วไป ได้แก่ ค่าอุณหภูมิ ค่าออกซิเจนละลายน้ำ ค่าความเป็นกรดค้าง และค่าความเค็มของน้ำ ที่บรรเทาบริเวณจุดเก็บตัวอย่าง และทำการวิเคราะห์ปริมาณแอมโมเนียม ไนโตรเจน ในไตรทินไนโตรเจน ไนเตรทในไตรเจน สารแขวนลอย พ่อสเพต และซิลิกา (รายละเอียดดังภาคผนวก ก)

การศึกษาและการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงค่า Most Probable Number (MPN) ของแบคทีเรียกลุ่มโคคลิฟอร์มทั้งหมดและแบคทีเรียกลุ่มฟิโคลิโคคลิฟอร์ม ในตัวอย่างน้ำทั่วไป

วัสดุอุปกรณ์

1. อุปกรณ์

1.1 เครื่องดูดสารปริมาณน้อย (Auto-Microipette ของ Gilson) ขนาด 0.1, 1.0, 5.0 มิลลิลิตร

1.2 ตู้บ่มเชื้อ (Incubator)

1.3 หม้อนึ่งน้ำเชื้อเพิ่มความดัน (Autoclave)

1.3.1 สైคล

1.3.2 กล้องจุลทรรศน์ (Compound Microscope)

1.3.3 Water Bath

1.3.4 หลอดทดลองขนาด 16×150 มิลลิเมตรพร้อมฝาครอบ

1.3.5 หลอดดักก๊าซ (Durham Tube)

1.3.6 ขื่อนตักสาร

2. อาหารเลี้ยงเชื้อและสารเคมี

2.1 Double Strength Lactose Broth (DSLB) พร้อมหลอดดักก๊าซ

2.2 Single Strength Lactose Broth (SSLB) พร้อมหลอดดักก๊าซ

2.3 Brilliant Green Lactose Bile Broth (BGLB) พร้อมหลอดดักก๊าซ

2.4 EC Medium พร้อมหลอดดักก๊าซ

2.5 Levine's Eosin Methylene Blue (EMB) Agar

2.6 Crystal Violet

2.7 Safanin

2.8 Gram's Iodine

2.9 แอลกอฮอล์ 95 เมอร์เซ่นต์

วิธีทำการทดสอบ (APHA., AWWA., & WPCE, 1992)

- นำตัวอย่างน้ำจากขวดเก็บตัวอย่างมาทำการตรวจสอบ เพื่อหาปริมาณแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด และแบคทีเรียกลุ่มฟิโคลิโคลิฟอร์มที่ปั่นเปี้ยนในน้ำทະเลจากสถานีเก็บตัวอย่าง โดยใช้เครื่องดูดสารปริมาณน้อย ดูดตัวอย่างน้ำถ่ายลงในชุดอาหาร Fermentation Tube ทำการทดสอบเป็นขั้นตอน ดังนี้

1.1 การตรวจสอบขั้นแรก (Presumptive Test)

เป็นการตรวจหาแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด และฟิโคลิโคลิฟอร์ม โดยใช้เครื่องดูดสารปริมาณน้อย ดูดตัวอย่างน้ำใส่หลอดทดลองที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อ ดังนี้

ชุดที่ 1 Double Strength Lactose Broth (DSLB) 10 มิลลิลิตร จำนวน 5 หลอด
ใส่ตัวอย่างน้ำหลอดละ 10 มิลลิลิตร

ชุดที่ 2 Single Strength Lactose Broth (SSLB) 7 มิลลิลิตร จำนวน 5 หลอด
ใส่ตัวอย่างน้ำหลอดคละ 1.0 มิลลิลิตร

ชุดที่ 3 Brilliant Green Lactose bile Broth (BGLB) 7 มิลลิลิตร จำนวน 5 หลอด
ใส่ตัวอย่างน้ำหลอดคละ 0.1 มิลลิลิตร

บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส นาน 24-48 ชั่วโมง ตรวจดูก้าชที่เกิดขึ้น
แสดงผลเป็นวง ถ้าไม่มีแสดงผลเป็นลบ (ถ้าตัวอย่างมีความชุ่นและสกปรกมาก อาจเพิ่ม Single
Strength Lactose Broth (SSLB) 7 มิลลิลิตร จำนวน 5 หลอด ใส่ตัวอย่างน้ำ 0.01 มิลลิลิตร
ที่เจือจางแบบอนุกรม (Serial Dilution) หลังจากนั้นเมื่อตรวจสอบขึ้นยืนยันแล้ว ให้นำค่าที่ได้ไป
เปรียบเทียบดังตารางแสดงค่าดัชนี MPN ต่อ 100 มิลลิลิตร และคูณด้วย 10 จะได้ค่าดัชนี MPN
ต่อ 100 มิลลิลิตร ที่ถูกต้องตามความเจือจาง 1.0, 0.1 และ 0.01 ตามลำดับ

1.2 การตรวจสอบขึ้นยืนยัน (Confirm Test)

การตรวจหาแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม

นำหลอด Lactose Broth (LTB) ที่ให้ผลบวกถ่ายเชื้อ ลงในหลอดทดลองที่บรรจุ
อาหาร BGLB Broth 0.1 มิลลิลิตร บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส นาน 24-48 ชั่วโมง สังเกต
ก้าชที่เกิดขึ้นในหลอดก้าช แสดงผลเป็นวง ถ้าไม่มีก้าชแสดงผลเป็นลบ นำค่าที่ได้มาเปรียบ
เทียบกับค่าตารางแสดงดัชนี MPN ต่อ 100 มิลลิลิตร จะได้ค่าปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียในตัว
อย่างน้ำ

การตรวจหาแบคทีเรียกลุ่มฟิโคลิโคลิฟอร์ม

นำหลอด BGLB Broth ที่ให้ผลบวก ถ่ายเชื้อลงในอาหาร EC Medium 0.1
มิลลิลิตร บ่มในอุณหภูมิที่ 44.5 องศาเซลเซียส นาน 24 ชั่วโมง สังเกตก้าชที่เกิดขึ้นในหลอด
ตักก้าช แสดงผลเป็นวง ถ้าไม่มีก้าชแสดงผลเป็นลบ นำค่าที่ได้มาเปรียบเทียบค่าตารางแสดง
ดัชนี MPN ต่อ 100 มิลลิลิตร จะได้ค่าปริมาณฟิโคลิโคลิฟอร์มแบคทีเรียในตัวอย่างน้ำ

1.3 การตรวจสอบขั้นสมบูรณ์ (Complete Test)

นำหลอดที่ให้ผลบวกจากการตรวจสอบแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม และแบคทีเรียกลุ่ม
ฟิโคลิโคลิฟอร์มมาลงเชื้อบนอาหาร EMB-Agar สังเกตโคลโนนีที่ขึ้นบนอาหารเลี้ยงเชื้อ และนำ
หลอดที่ให้ผลบวกมาท้าการย้อมแกรม

2. นำข้อมูลที่ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าดัชนี MPN ต่อ 100 มิลลิลิตร และ
อภิปรายผลการทดลอง

การศึกษาปริมาณแบคทีเรียทั้งหมดที่สามารถเจริญบนอาหาร TCBB Agar จากตัวอย่างน้ำและตะกอนดิน บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก

วัสดุอุปกรณ์

1. อุปกรณ์

1.1 เครื่องดูดสารปริมาณน้อย (Auto-Microipette ของ Gilson) ขนาด 0.1, 10, 5.0

มิลลิลิตร

1.2 ขวดเก็บตัวอย่างน้ำ

1.3 จานเดี้ยงเชือ (Petri Dish)

1.4 ชุดกรอง (ที่ผ่านการฆ่าเชื้อ)

1.5 เยื่อกรอง (Milipore Nitrocellulose 0.45 μm White Grid HAWG 47 mm)

1.6 เครื่องปั่นเหวี่ยง (Vortex Mixer)

1.7 ปากคิม

1.8 แท่งแก้วเกลี่ยกระจาย (Spreader)

1.9 ตะเกียงแยกก่อห้อง

1.10 เครื่องกรองสูญญากาศ (Suction Pump)

1.11 เครื่องซั่งไฟฟ้า

1.12 ตู้ปลอดเชื้อ (Laminar Flow)

2. อาหารเดี้ยงเชือ

2.1 Thiosulfate Citrate Bile Sucrose (TCBS Agar)

2.2 น้ำทะเล 90 เมอร์เซ็นต์ ปราศจากเชื้อ 9 มิลลิลิตร

วิธีทำการทดลอง (APHA., AWWA., & WEF., 1922)

1. วิธีการปริมาณแบคทีเรียทั้งหมดที่สามารถเจริญบนอาหาร TCBS Agar

จากตัวอย่างน้ำ และตะกอนดิน โดยวิธีการเกลี่ยกระจาย (Spread Plate)

1.1 ตัวอย่างน้ำ

1.1.1 ถ่ายตัวอย่างน้ำด้วยเครื่องดูดสารปริมาณน้อย ในแต่ละระดับความลึกมา

1 มิลลิลิตร ทำการเจือจางแบบอนุกรมด้วยน้ำทะเล 90 เมอร์เซ็นต์ ให้ได้ความเข้มข้น 10^0 , 10^1 , 10^2 ตามลำดับ

1.1.2 ถ่ายตัวอย่างน้ำในแต่ละความเข้มข้น 0.1 มิลลิลิตร ไปเกลี่ยกระจาย

บนอาหาร TCBS Agar ทำ 3 ช้ำ

1.1.3 นำมานมที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง
(ระยะเวลาในการบ่มห้ามเกินกำหนด เพราะอาจทำให้โคโลนีเปลี่ยนลักษณะเป็นเชิง)

1.1.4 นับจำนวนโคโลนีที่ขึ้นบนอาหาร TCBS Agar โดยนับแยกโคโลนีเป็น 2 กลุ่ม คือ โคโลนีสีเหลือง และโคโลนีสีเขียว คำนวณปริมาณเชื้อที่พับต่อตัวอย่างน้ำ 1 มิลลิลิตร

1.2 ตัวอย่างดินตะกอน

1.2.1 ชั่งตัวอย่างตะกอนดิน 1 กรัม ทำการเจือจางแบบอนุกรมค่าวันน้ำทะเล 90 เบอร์เซ่นต์ ให้ได้ความเข้มข้น 10^{-1} , 10^{-2} , 10^{-3} ตามลำดับ

1.2.2 ถ่ายตัวอย่างน้ำที่ได้ในแต่ละความเข้มข้นมา 0.1 มิลลิลิตร นำไปเกลี่ยกระจายบนอาหาร TCBS Agar โดยทำ 3 ชั้น

1.2.3 นำบ่มที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18-24 ชั่วโมง

1.2.4 นับจำนวนโคโลนีที่ขึ้นบนอาหาร TCBS Agar ในดิน 1 กรัม

2. การนำตัวอย่างน้ำและตะกอนดินมาทำการทดสอบโดยเทคนิคการกรองผ่านเยื่อกรอง (Membrane Filter)

2.1 ตัวอย่างน้ำ

2.1.1 นำตัวอย่างน้ำที่ความเข้มข้น 100 ปริมาตร 1,2 และ 3 มิลลิลิตร ถ่ายลงในน้ำทะเล 90 เบอร์เซ่นต์

2.1.2 นำตัวอย่างน้ำมากรองผ่านเยื่อกรองขนาด 0.45 ไมโครเมตร ด้วยชุดกรองที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว และเครื่องกรองสูญญากาศงานเยื่อกรองแห้ง

2.1.3 นำแผ่นเยื่อกรองที่ได้วางบนอาหาร TCBS Agar ทำการบ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส นาน 24 ชั่วโมง

2.1.4 นับจำนวนโคโลนีที่ได้มาคำนวณปริมาณเชื้อที่พับต่อตัวอย่างน้ำ 1 มิลลิลิตร

2.2 ตัวอย่างดินตะกอน

2.2.1 ชั่งตัวอย่างดินตะกอน 1 กรัม ทำการเจือจางแบบอนุกรมค่าวันน้ำทะเล 90 เบอร์เซ่นต์ ให้ได้ความเขือจางที่ความเข้มข้น 10^{-1} , 10^{-2} ปริมาตร 1 และ 2 มิลลิลิตร ถ่ายลงในน้ำทะเล 90 เบอร์เซ่นต์

2.2.2 นำตัวอย่างน้ำที่ได้มากรองผ่านเยื่อกรองขนาด 0.45 ไมโครเมตร ด้วยชุดกรองที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว และเครื่องกรองสูญญากาศงานเยื่อกรองแห้ง

2.2.3 นำแผ่นเยื่อกรองที่ได้วางบนอาหาร TCBS Agar ทำการบ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส นาน 24 ชั่วโมง

2.2.4 นับจำนวนโโคโนนีที่ได้นำมาคำนวณปริมาณเชื้อที่พบต่อตัวอย่างคิน

1 กรัม

การศึกษาหาปริมาณแบคทีเรียทั้งหมดจากวิธีนับจำนวนเซลล์โดยตรง (Direct Count)
เปรียบเทียบกับปริมาณเซลล์แบคทีเรียที่มีชีวิตจากวิธีนับเซลล์บนอาหารเดียวกันเชื้อ (Total Plate Count) บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก

1. การศึกษาหาปริมาณแบคทีเรียทั้งหมดจากวิธีนับจำนวนเซลล์โดยตรงจากกล้องจุลทรรศน์ Epifluorescence (Direct Epifluorescence Method) ที่พับบริเวณปากแม่น้ำบางปะกง วัสดุอุปกรณ์

1.1 อุปกรณ์

1.1.1 กล้องจุลทรรศน์ (Epifluorescence ของ OLYMPUS รุ่น BH 2)

1.1.2 เยื่อกรอง (Milipore Isopore ® Membrane Filters 0.2 μm GTBP)

1.1.3 เครื่องปั่นเหวี่ยง (Vortex Mixer)

ชุดกรอง (Filtration Unit)

1.1.4 เครื่องดูดสารปริมาณน้อย (Auto-Microipette ของ Gilson) ขนาด 1.0,

5.0 มิลลิลิตร

1.1.5 หลอดทดลอง ขนาด 16 x 150 มิลลิลิตร พร้อมฝาครอบ

1.1.6 เครื่องกรองสูญญากาศ

1.1.7 หม้อนึ่งความดัน (Autoclave)

2. วิธีเจนต์

2.1 น้ำทะเลขี่ผ่านการกรองผ่านเยื่อกรองขนาด 0.2 μm ไมโครเมตร

2.2 น้ำกลั่น ปลอดเชื้อ

2.3 สีบ้มเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์ (Fluorochrome) โดยใช้สีบ้ม Acridine Orange

2.4 Immersion Oil

2.5 ไส้ไลด์ และ Cover Glass

วิธีการทดลอง (APHA., AWWA., & WEF., 1922)

1. นำตัวอย่างน้ำจากหลอดที่คงสภาพไว้ 0.5 มิลลิลิตร ใส่หลอดทดลองเปล่า เติมน้ำทะเล (ที่กรองผ่านเยื่อกรองขนาดรู 0.2 ไมโครเมตร) 3 มิลลิลิตร และเติมสีข้อม Acridine Orange 0.25 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน ทิ้งไว้ให้เกิดปฏิกิริยานาน 3 นาที
2. นำตัวอย่างน้ำที่ได้กรองผ่านเยื่อกรอง Nuclepore (Polycarbonate) ขนาดรู 0.2 ไมโครเมตร ที่แรงดัน 13 kpg จนเกือบแห้งแล้วถางด้วยน้ำกลั่น 1-2 มิลลิลิตร และกรองจนเกือบแห้งอีกรึ่ง
3. นำเยื่อกรองที่ได้วางบนสไลด์ หยดน้ำมัน Immersion ปิดด้วย Cover Glass
4. นำไปนับจำนวนเซลล์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ Epifluorescence โดยสุ่มนับ 10 พื้นที่อย่างทั่วทั้งเยื่อกรองแต่ละพื้นที่ นับจำนวนเซลล์ใน 25 ช่องเล็ก ในกรณีที่เซลล์มีปริมาณมาก (มากเกิน 300 เซลล์ ต่อพื้นที่) ถ้าเซลล์มีปริมาณน้อย ให้นับ 50 ช่อง หรือ 100 ช่อง (สำหรับเซลล์ที่มีปริมาณมากจนนับไม่ได้ หรือมีตะกอนมาก ให้ทำการเจียรงานตัวอย่าง และทำการทดลองใหม่) และนำไปคำนวณหาจำนวนเซลล์ทั้งหมดต่อ มิลลิลิตร

5. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลองเบรเยนเทียบกับวิธี Total Plate Count
6. ปริมาณเซลล์แบบที่เรียกว่าวิธีวิชาการวิธีนับเซลล์บนอาหารเลี้ยงเชื้อ (Total Plate Count)

วัสดุอุปกรณ์

1. อุปกรณ์

1.1 เครื่องดูดสารปริมาณน้อย (Auto-Microipette ของ Gilson) ขนาด 0.1, 1.0

มิลลิลิตร

- 1.2 ขวดเก็บตัวอย่างน้ำ
- 1.3 ตู้กรองอากาศ (Laminar Flow)
- 1.4 แท่งแก้วเคลือบกระดาษ (Spreader)

1.5 เครื่องซั่งไฟฟ้า

- 1.6 จานเลี้ยงเชื้อ (Petri Dish)
- 1.7 เครื่องปั่นเหวี่ยง (Vortex Mixer)

1.8 หลอดทดลอง ขนาด 16 x 150 มิลลิลิตร พร้อมฝาครอบ

2. อาหารเลี้ยงเชื้อ

- 2.1 น้ำทะเล 90 เปอร์เซ็นต์ ปราศจากเชื้อ 9 มิลลิลิตร
- 2.2 Modified Zobell Agar

วิธีการทดลอง

ตัวอย่างน้ำ

- ถ่ายตัวอย่างน้ำด้วยเรื่องคุณสารปริมาณน้อย ปริมาตร 1 มิลลิลิตร ทำการเจือจางแบบอนุกรมด้วยน้ำทะเล 90 เปอร์เซ็นต์ให้ได้ความเข้มข้น 10^{-1} , 10^{-2} , 10^{-3}

ตามลำดับ

- หลังจากน้ำคุณตัวอย่างน้ำในแต่ละความเข้มข้นมา 0.1 มิลลิลิตร ไปเกลี่ยกระจายลงบนอาหาร Modified Zobell Agar ทำ 3 ชั้น ปั่นที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 วัน

- นับจำนวนโคลoniทั้งหมดที่ขึ้นบนอาหาร Modified Zobell Agar จากน้ำตัวอย่างน้ำ คำนวณปริมาณเชื้อที่พบรดต่อตัวอย่างน้ำ 1 มิลลิลิตร

- ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลองนำมาเปรียบเทียบกับวิธีนับจำนวนเซลล์โดยตรง (Direct Count)

ตัวอย่างคิน

- ชั่งตัวอย่างตะกอนคิน 1 กรัม ทำการเจือจางแบบอนุกรม ด้วยน้ำทะเล 90 เปอร์เซ็นต์ ให้ได้ความเข้มข้น 10^{-1} , 10^{-2} , 10^{-3} ตามลำดับ

- หลังจากน้ำคุณตัวอย่างน้ำในแต่ละความเข้มข้นมา 0.1 มิลลิลิตร ไปเกลี่ยกระจายบนอาหาร Modified Zobell Agar ทำชั้น 3 ชั้น แล้วปั่นที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 วัน

- นับจำนวนโคลoniทั้งหมดที่ขึ้นบนอาหาร Modified Zobell Agar จากตัวอย่างตะกอนคิน คำนวณปริมาณเชื้อที่พบรดต่อคิน 1 กรัม

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

- วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงตามคุณภาพ เต็มที่การใช้ประโยชน์ สถานี ระยะห่างฝังและระดับน้ำ ของปริมาณแบบที่เรียกว่า โคลิฟอร์นทั้งหมด แบบที่เรียกว่าฟิโคลิฟอร์น แบบที่เรียกว่า วีบริโอ แบบที่เรียกว่า เชทเทอร์โร โทรฟิกและแบบที่เรียกว่า ทั้งหมด ในตัวอย่างน้ำ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS For Windows Version 11.5 ด้วยสถิติ ANOVA โดยทำการแปลงข้อมูลของปริมาณแบบที่เรียกว่า Lox (x) เมื่อ x คือปริมาณแบบที่เรีย เพื่อให้ข้อมูลของปริมาณแบบที่เรียกมีการกระจายแบบปกติ และทำการทดสอบหลังการทดสอบความแปรปรวน (Post Hoc Tests) ด้วย LSD หรือ Games-Howell

2. วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงตามคุณภาพ เขตพื้นที่การใช้ประโยชน์ สถานี ระยะห่างผ่านของปริมาณแบบที่เรียกว่าบิบิโวและแบบที่เรียกว่าเมทเทอร์โร โทรฟิกในตัวอย่างดินตะกอนด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows Version 11.5 ด้วยสถิติ ANOVA โดยทำการแปลงข้อมูลของปริมาณแบบที่เรียกว่า Lox (x) เมื่อ x คือปริมาณแบบที่เรียกว่า เพื่อให้ข้อมูลของปริมาณแบบที่เรียกว่า การกระจายแบบปกติ และทำการทดสอบหลังการทดสอบความแปรปรวน (Post Hoc Tests) ด้วย LSD หรือ Gemes-Howell

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคุณภาพน้ำทั่วไปต่อแบบที่เรียกว่าบิบิฟอร์มทั้งหมด แบบที่เรียกว่าบิบิฟอร์มแบบที่เรียกว่าบิบิโว แบบที่เรียกว่าเมทเทอร์โร โทรฟิกและแบบที่เรียกว่ารวมทั้งหมด ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows Version 11.5 ด้วยสถิติ Correlation Coefficient

4. วิเคราะห์การเปรียบเทียบการศึกษาปริมาณแบบที่เรียกว่าบิบิโวด้วยวิธีการเกลี่ยกระจายและวิธีการการกรองด้วยเยื่อกรอง ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS for Windows Version 11.5 ด้วยสถิติ t-Test